

[Hauch.]

maa man ogsaa ville Midlerne, og det maa vi nok kunne finde ud af.

I øvrigt gaar jeg ud fra, at vi i det Udvalg, hvor Sagen vil blive gjort til Genstand for Behandling, faar Lejlighed til at erfare, hvordan det forholder sig med det omtalte Konsortium og de Krav, som Konsortiets enkelte Medlemmer stiller med Hensyn til den Støtte, de ønsker, for at udføre dette i og for sig meget betydelige Arbejde og overkomme en Konvertering af saa store Obligationsmængder. Det kommer vi nok ud over; i hvert Fald har jeg det bedste Haab om, at der ikke vil være uoverstigelige Vanskeligheder for at finde det Grundlag, der skal til, for at denne Sag kan gennemføres i det Tempo, som det maa siges at være naturligt at gennemføre den i, naar man er naaet saa vidt, som man allerede er.

Den højtærede Indenrigsminister betonedede, at Spørgsmaalet om Rentefoden har en vis Indflydelse paa den Produktionspris, der skal fastlægges. Ja, det skal jeg villig erkende, men jeg minder i saa Henseende om, at i Driftsbureauets Regnskaber for de senere Aar ligger Forrentningsprocenterne paa et saadant Niveau, at vi ikke behøver at frygte for, at det kan gribe forstyrrende ind i Udregningen af den egentlige Produktionspris paa Baggrund af de Oplysninger, Driftsbureauets Regnskaber giver.

Jeg er ganske enig i, at naturligvis kan Kapitalen ikke slippe under vanskelige Forhold; men jeg har nu i og for sig heller ikke noget stærkt Indtryk af, at Kapitalen saadan i al Almindelighed slipper. Jeg tror nok, man kan sige, at den Kapital, der findes her i Landet, i Sammenligning med Kapitalen andre Steder, er, om jeg saa maa sige, i Skruestikken (*Indenrigsministeren* [Dahlgaard]: Slet ikke.). Det mener den højtærede Indenrigsminister altsaa ikke den er. Skulde det imidlertid vise sig, at der skal bruges Midler her, finder vi nok Vej til Kapitalen, men naar der er Tale om Kapital i al Almindelighed, tror jeg dog, jeg kan være enig med den højtærede Indenrigsminister, naar jeg siger, at det er ikke de Indskud, der staar i vore Sparekasser og Banker paa de smaa Konti, som repræsenterer det, vi i al Almindelighed kalder Kapital. Saaledes som Forholdene har udviklet sig, kan man ikke tage det Provenu, der opstaar ved Indlaansrentens Nedsættelse, og saa uden at røre Udlaansrenten bruge dette Provenu til et helt andet Formaal, nemlig til at betale Obligationsrenterne med. Jeg vil da tro, at det vil være muligt under en Forhandling at faa Forstaaelse for, at der er andre

Veje, som det er naturligare at gaa for at skaffe de nødvendige Midler til Veje. Naar den højtærede Indenrigsminister talte om; at man ved det Forslag, der foreligger fra Regeringens Side, rammer Kapitalen i egentligste Forstand, er det ikke rigtigt; man rammer de forholdsvis smaa Midler. Dersom det endda var saadan, at det, man opnaaede ved Nedsættelse af Indlaansrenten, blev i den samme Egn, hvor Indskuddene findes, til Lettelse for Udlaanene, ja, saa kunde jeg meget bedre forstaa det hele Synspunkt. Lad os imidlertid nu se, om der ikke under Forhandlingen i Udvalget skulde blive Mulighed for at naa til Forstaaelse af, at den Vej, man her har peget paa, i Virkeligheden er for tung og besværlig, saa at det vil vise sig umuligt at følge den.

Jeg er endvidere ganske enig med den højtærede Indenrigsminister om, at de unge, som i de senere Aar er kommet ind i Landbrugsvirksomheder, er vanskeligt stillede. Naar vi anlægger den Betragtning, at Landbruget skal være en Forretning, der i det hele er forrentningsgivende, saa er alle Landmænd i Vanskeligheder, men naturligvis er det værst for de unge, og jeg har personlig Kendskab til mange unge, som jeg har ondt af, fordi de baade har Evner og Vilje til at gøre et Arbejde og Mulighed derfor, for saa vidt de sidder i en Bedrift; men de er afskaaret fra at bringe deres Kræfter til Udfoldelse, fordi de ikke kan opfylde deres Forpligtelser. Vi maa indrette det saadan, at deres økonomiske Virksomhed kan gaa rundt; men jeg finder det ikke naturligt at skabe det Skel, naar man betragter Landbruget rent erhvervsmæssigt, som man har trukket i denne Paragraf, som jeg her har kaldt Transparagraffen — jeg har ikke anvendt de andre Udtryk, som den højtærede Indenrigsminister citerede, de sidder vist i Ørerne paa ham fra et andet Sted. Lad os nu se paa Tingene, vi har jo i hvert Fald en Del af Sommeren for os, og vi maa prøve paa, om vi ikke kan finde ud af Opgaven.

Den højtærede Landbrugsminister gjorde jo ogsaa en Række Bemærkninger. Jeg har for øvrigt ikke udtalt mig om de specielle Ordninger, som der er stillet Forslag om i det andet høje Ting — jeg lagde heller ikke Mærke til, at den konservative Ordfører gjorde det —, men nøjedes med en almindelig Bemærkning om den Grundbetragtning, der maa anlægges: at skaffe fornuftige Erhvervs-muligheder, inden man skrider til Gælds-saneringsproblemet. Men naturligvis, jeg kender ogsaa de Forslag, den højtærede Landbrugsminister dvælede ved. Den højt-